1866 Dec 12

K 513/1063.

Kedves barátom!

Bocsáss meg: hogy ismét — egy szakra most már harmadszor — írok; lopván idődet siralmas, unalmas lézaniákkal s merő ostobaságokkal. Ígérem: hogy megjobbulok.

Hogy vizsgáidat kiállottad Rádnál: annak bizonyosan csak örül minden jóravaló ember; örülök én is és biztosíthatlak: hogy azokat, miket beszélt, nem fogja rólok senki írni sőt ~~még~~ csak gondolni sem. Szerettem volna egyes-mást kérdezni tőled e dologra nézve; értesítéseidnek s tanácsodnak hasznát óhajtván venni azon ügyben, mely van köztünk és Heckenast közt, kitől Te, a mint látszik — megváltál. De nem terhellek.

A decemberi evangelium hamis volt. El nem vesz-

tesek: hogy a hirlapok nyelvére – czigány-
kézre – ne jussak előbb. Ha félrevonúlok gyötrel-
meimmel a világ elől, elbúván mint a veszt-
tét érző vad, azt mondják: ez nem megyen!
társaságot, mulatozást kell keresni! ha azt
teszem s elmosolyodom a társaságban, azt mondják:
kutya baja! képzelődik, hypocondriacus bolond!
Légy okos.

Az Aloët nem értem. Idegen szag van rajta. Az-
tán sok egyszerű neveletlen nő, nem is értené
mi az, vagy értelmét nem fogná fel s alkalmaz-
ni nem tudná. Hát az Olajág, a költői béke
jelképe?

Most még egyet szólok, a fővár. Lapok közlése ille-
tőleg:

Vagy nem helyesen fejeztem ki magamat, vagy
félreértettél, mert mégis aligha kérdezhet-
tem én tőled olyan bolondot: hogy magad

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

írattad sőt plane írtad-e azt a czikket?
Így csakugyan igaza volna a Családi körnek,
mely legközelebb elmémről, — sötétségről, ködö-
sülésről s beborulásról beszélt. Édes barátom,
az egész ennyi: az Arany és Rónai, az aka-
démiai titkárság és jegyzőség felett, oly tar-
tott okoskodást velem vitatkozván, szomorú-
csan érezted és írattad; bosszankodtam a
hozzád való igaz szeretetemből. Restellem:
hogy ezt emlegetni kell nekem, előtted. Ta-
lán rosszul fogtam fel a czikket s beszédem
nincs helyén, de tudod hogy beteg vagyok, a
mit rosszul mondok: értsd jól, s kérlek: ne
bosszankodjál s ne csinálja az ügy vért. Jobb
volna nekem a Heine' Im Oktober 1849 czímű
versének utolsó sora szerint cselekedni.

Jó szerencse legyen veletek!

Hanva, dec. 12. 1866

öreg barátod
Miska

3.

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA